

SMÍCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ročník 21/číslo 1082

23. říjen 2021

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Anna Boušková

Téma úkolu: „Milovat budeš Hospodina, svého Boha!“

- společná píseň č. 300 "Náš Bože, Pane soboty"
- modlitba
- studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
- společná píseň č. 127 "Domů jdu"
- modlitba

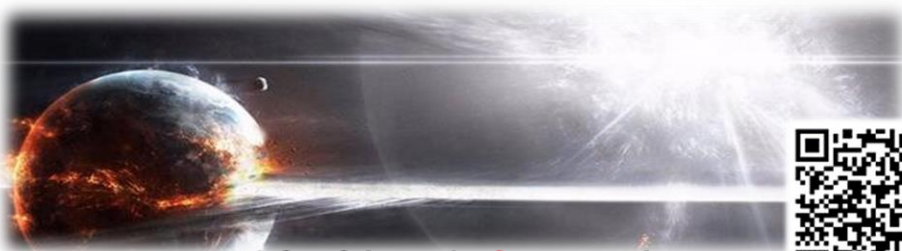
10,30 – 10,45 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Milan Müller

- Společná píseň č. 221 „Jak zní mile jméno Ježíš“ (v sedě)
- **Sborová oznámení**
- **Sbírka pro Adru** – slovo Barbora Bezděková a video
- Společná píseň č. 157 „Bože můj chci tvým být stále“
- Modlitba
- Sbírka pro sbor a misii
- **Příběh pro děti** – Jaroslav Skála
- Sborová píseň "Alelui" - Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – Lukáš 18, 1-14
- Tichá modlitba
- **Kázání** – Václav Vondrášek
Téma: „Vymíráme (není čas zemřít)!“
- Chvilke ke ztišení – píseň – Nikol Turoňová
- Společná píseň č. 234 „Bůh Syna dal“
- Modlitba – Václav Vondrášek
- Společná píseň č. 280 „Králi věčný, žehnej nám“

BOHOSLUZBYONLINE.CZ
INTERNETOVÉ VIDEO PŘENOSY ZE SMÍCHOVA

Oznámení

Od 2. 10. od 9³⁰ hod bude studium Sobotní školy a bohoslužba probíhat naživo ve standartním režimu za dodržení pravidla 6R.

- Přijeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.
- Dnes, 23. 10., kázáním bude sloužit bratr Václav Vondrášek.
- Příští sobotu, 30. 10., slovem z Písma bude sloužit bratr Zbyšek Jonczy.
- Dnes, v sobotu, 23. 10., od 17⁰⁰ hod jste zváni na komponovaný program „Albert Schweitzer – muž, na kterého bychom neměli zapomenout“.
- Tuto sobotu, 23. 10., jste zváni na setkání Klubu zdraví od 14⁰⁰ hod.
- Páteční Smíchovské foyer, s ohledem na aktivity sboru, v pátek od 20⁰⁰ hod na linku [https:// meet.google.com/pmm-urpx-wnw](https://meet.google.com/pmm-urpx-wnw)
- V týdnu, 6. – 13. 11., se uskuteční Modlitební týden 2021. Věnujte pozornost článku ve Zpravodaji „Modlitební týden už je za dveřmi ...“
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Prosíme, připojte se k nám a v měsíci září a říjnu myslíme na svých modlitbách na: *Oddělení sobotní školy.*
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel. Na tento účet je možné poslat případné dary (sbírku) pro potřeby sboru.

V období 24.– 30.10. 2021 oslaví narozeniny:

Boušková Anna (25.10.); Pícha Ladislav (25.10.);
Bezděkovská Barbora (27.10.); Buha Nadiya (27.10.);
Bouška Luděk (28.10.); Jorda Šimon (29.10.); Marušák Petr (29.10.);
Pokorná Zdeňka (29.10.); Tesař Jan (29.10.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

QR Platba

Pravidelné sborové sbírky

Účel: sbírka misie

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 11106

Částka: dle vašeho uvážení

Účel: sbírka pro sbor

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 777

Částka: dle vašeho uvážení

QR Platba

DO SBORU SE

RESPIRÁTORY, ROZESTUPY, RUCE, RODINA, ROZUM, RADOST

SOBOTNÍ ŠKOLA

Sobotní škola v modlitebně

Od 2.října 2021 je Sobotní škola v modlitebně od 9:30 hod. naživo ve standartním režimu za dodržení pravidla 6R.

V příštím týdnu (24.10.-30.10.2021) v této lekci budeme sledovat, co můžeme z knihy Deuteronomium pochopit o Boží touze, aby se jeho láska k nám odrážela i v našich láskyplných vztazích k druhým lidem.

Texty: **Dt 10:1–19; Dt 1:16.17; Dt 24:10–15**

Základní verš: „**Milujte tedy hosta, nebo jste byli hosty v egyptské zemi.**“ (Dt 10:19)

Téma: Pravda pro dnešek v Deuteronomiu (13 lekcí)

Lekce 5: **Host ve tvých branách**

1. Dt 10:14–16: Boží touha – proměnné lidské srdce (neděle)
2. Dt 10:7–19: Boží nařízení – milovat „cizince“ a potřebné (pondělí)
 - Dt 10:19: 1. důvod – „I vy jste byli v jejich situaci.“ (úterý)
 - Dt 1:16.17: 2. důvod – „Vždyť Bůh sám je miluje.“ (středa)
 - Dt 24:10–15: Praktická podoba lásky k bližním (čtvrtek)

PDF lekce:

https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/02.pdf

Audio lekce: <https://www.youtube.com/channel/UC2H6y99aQFPCsCGAL9h-isg/featured>

Bible pro dnešek s teologem Jiřím Moskalou – pořad HopeTV inspirovaný tématem lekcí sobotní školy <https://www.hopetv.cz/porady/vsechny-kategorie/28-bible-pro-dnesek>

Mobilní aplikace Sobotní škola v češtině.

V App Store vyhledat Sabbath School, v Google Play vyhledat Sobotní škola nebo Sabbath School.

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA...

BOHOSLUŽBY V NAŠEM SBORU od soboty 1. října 2021

Bohoslužby se mohou konat, počet přítomných osob je bez omezení kapacity míst k sezení v místě konání bohoslužby. Platí pravidlo **6R**.

Bohoslužby probíhají od 9:30 hod. studiem Sobotní školy ve třídách a od 10:45 hod. Bohoslužbou slova. Dětská sobotní škola bude probíhat presenční formou v určených prostorách sboru.

Za VS J. Bartoš

KAZATELSKÁ EPIŠTOLA SMÍCHOVSKÝM – 68. kapitola

Díky Bohu za SPIRITUÁL KVINTET

Pomalu si začínám zvykat na to, že čím jsem starší, tím častěji „ze scény“ mizí „ti“ i „to“, kdo a co mě v mém dosavadním životě provázelo, co jej utvářelo, obohacovalo, směřovalo, motivovalo... Jedním z těch souputníků mého života byla bezesporu hudební skupina SPIRITUÁL KVINTET.

Po 62 letech kapely na scéně jsem měl tu radost být na jejich posledním koncertě ve velkém sále Lucerny. Ve vzduchu byla cítit zvláštní atmosféra nejen pro to, že každá ze zazpívaných písní byla vlastně derniérou, ale i proto, jak komentoval vedoucí kapely pan Jiří Tichota: „Jsme šťastní, že stejně jako první náš koncert, tak i ten poslední se koná v době vzrůstajících nadějí,“ že nedávno skončily s nečekaně pozitivním výsledkem i parlamentní volby.

Každá nová píseň od „Spirituálů“, kterou kdysi někdo dotáhl v dobách mého mládí na českobudějovickou mládež, byla nová pecka, která brzy zdomácněla. Když namátkou vzpomenu na některé z nich: „Až se k nám právo vrátí, Beránek a vlk, Domov na zemi, Halelu, Já se těším do nebe, Poutník a dívka, Město s pěti věžemi, Nadějí láskou a vírou, Stará archa, Soudný den, Žízeň“ – v každé z nich je kousek příběhu Bible, většina z nich přináší naději... To, že jsou tyto písně tak oblíbené a mnohé přímo zlidovělé, mě vždycky znovu vede k přemýšlení o tom, že reagují na naše hluboko zakořeněné potřeby a touhy – nejen nás věřících, ale obecně všech lidí. Kéž by se nám jako křesťanům podařilo oslovit lidi kolem nás jako tato, dnes už zaniklá kapela poselstvím, které nemá konec, protože za ním stojí živý Bůh.

Díky za tolik inspirace, povzbuzení, radosti i odvahy, kterou jsem díky téhle kapele do mého života od Pána dostal... I tak vypadá Boží milost...

S vděčností za SPIRITUÁL KVINTET váš kazatel Vašek Vondrášek

MODLITEBNÍ TÝDEN UŽ JE ZA DVEŘMI...

Jako každý rok nám podzim přináší opět svátek MODLITEBNÍHO TÝDNE, který je vždycky novou nabídkou prověřit modlitební život osobní i sborový. Jako každý rok je možnost setkávat se po domácích skupinkách na různých místech, proto prosíme všechny, kdo by byli ochotni poskytnout svůj domov k setkání jedné z modlitebních skupinek, dejte prosím vědět staršímu sboru J. Bartošovi, na telefon 605 254 726, e-mailem: polyconsulting@volny.cz nebo osobně, který bude tyto

informace sbírat. Připojte i informaci, který den/dny by se vám to hodilo, čas i místo setkání a kontakt na vás.

Těším se spolu s vámi, jaká překvapení a inspirace nám Pán v následujícím modlitebním týdnu připraví...

Za vedení našeho sboru Vašek Vondrášek

SEMINÁŘ o hledání duchovních darů

Milé sestry, milí bratři, vážení přátelé, dovoluji si obrátit se na vás s následujícím podnětem.

Minulý měsíc jsem měl možnost zaregistrovat, že začátkem září proběhne v sesterském sboru Bethany seminář o hledání duchovních darů. Jeho cílem bylo "objevit" jeden v druhém Boží obdarování dary Ducha u každého z nás. Vždyť jak se i v Bibli píše, každý z nás jsme obdarování dary Ducha, a to proto, abychom sloužili ostatním (Řím 12, 1Kor 12, Ef 4). Jde dle mého názoru o krásnou myšlenku, a ještě hezčí musí být, když najde i své praktické uplatnění v každodenním životě. Protože se ale termíny konání jednotlivých setkání uvedeného semináře na Bethany překrývaly s našimi iniciativami zde na Smíchově, bylo mi líto, že jsem se toho nemohl účastnit a pojal jsem úmysl zorganizovat tentýž seminář i u nás na Smíchově.

Budu rád za vaše odpovědi, zda s touto myšlenkou souhlasíte, a předem vám za ně děkuji. Můžeme si spolu na toto téma promluvit osobně, můžete mi napsat na Messenger, e-mail (antonin.hloucal@atlas.cz) i zavolat (734450111).

Těším se na vaše reakce. 😊 *Antonín Hloucal*

OMLUVENKA ZA NEPŘEDNESENÉ KÁZÁNÍ - Jiří Drejnar

Dvě nepříjemné věci mne v uplynulém týdnu potkaly. Jednak jsem byl přinucen škrtnout v diáři záznam, který mi připomínal, že mám v sobotu 23. října sloužit kázáním ve smíchovském sboru, a potom jsem musel bratru Vondráškovi oznámit, že mám v zádech bolest, která je silnější než moje připravenost a snaha vystoupit na kazatelnu. A druhá nepříjemnost byla, když jsem mu předával starost o zajištění sobotního kázání. Když nyní čtete tyto řádky, tak už víte, že on si s mou nedobrovolnou absencí poradil.

Přiznám se, že pod vlivem této nepříjemné situace se mě po dlouhé době zmocnila vzpomínka na moje první podobné a nechtěné selhání ve službě kazatele. Bylo mnohem bolestivější a dramatictější než to současné. Stejně jako nyní, byla to také bolest, která byla příčinou, že jsem se nemohl zúčastnit velkého a slavnostního shromáždění, které jsem dlouho připravoval a na jako třicetiletý kazatel se na něj velmi těšil.

V těchto několika odstavcích se chci zaměřit na bolest, starosti a utrpení, protože jsou to průvodní jevy života a v tomto hříchem porušeném světě se jim nevyhneme. Podnět k zamyšlení a povzbuzení nám dává apoštol Pavel v dopise korintským věřícím: „Nesu svou nemoc rád a jsem hrdý na to, že na jejím pozadí se ve mně tak zřetelně prokazuje Kristova síla. Nevadí mi ani ta nemoc, ani příkoří, ani bída,

pronásledování a jiné těžkosti, protože vším sloužím Kristově věci. A největší sílu dostávám tehdy, když jsem s vlastními silami u konce.“ (2 Ko 12,10-11 - SNC)

Příběhu o mém někdejší zmíněném „selhání“ se dotknu jen letmo. Odehrál se v lednu 1961. Po třech letech mé kazatelské služby v Plzni navázali s naším sborem kontakt příslušníci řecko-katolické církve z Lesné u Tachova. Lesná je malá pohraniční obec, ve které se po válce usadili přesídlenci z Rumunsko-Moldavského pohraničí. Žili na místě vzdáleném asi sto kilometrů, ale byla to oblast spadající do mého „služebního rajónu“. Když jeden z nich zjistil, že studujeme Bibli, která jim byla naprosto cizí, rozhodli se s námi navázat společenství. V Lesné byl řecko-katolický kostel, ale bohoslužby v něm jim nic neříkaly. Náboženství pro ně byl více folklór. Jejich farář měl větší zájem o alkohol, a protože ve vesnici byla posádka pohraničního vojska, přátelil se s vojáky a s policejními složkami. Na bohoslužby přicházelo jen několik osob.

Zájem o Bibli, který lesenští projevili, nás potěšil, ale situace, které se pro nás plzeňské adventisty vytvořila, nebyla v totalitním režimu jednoduchá. Jenom pro představu, jakou situaci jsme museli řešit, uvedu několik podstatných informací.

Vesnice je vzdálená asi sto kilometrů od Plzně. Protože její velká část ležela ve střeženém příhraničním pásmu, mohli se v ní volně pohybovat jen místní obyvatelé. Na příjezdových cestách byli návštěvníci kontrolováni policií. Každá moje návštěva byla hlášena do Plzně církevnímu tajemníkovi, který ji považoval za přestupek a trvale mi vyhrožoval odebráním státního souhlasu. Argumentoval s tvrzením, že v Lesné nemáme příslušníky, a proto nemám právo tam jezdit. Na návštěvy jsem jezdil vlakem do Tachova a pak na vypůjčeném kole 14 km po polních cestách do Lesné. (Polní cesty nebyly policejně kontrolovány.)

Biblické hodiny jsme měli v pátek večer v domě Ivana Goubeje a přicházelo na ně kolem padesáti posluchačů. Ti důrazně biblické hodiny žádali – a dokonce s jednou hodinou týdně nebyli spokojeni. Dospělí neuměli číst a psát. Aby mohli číst Bibli, tak bratr Stanislav Novák v Plzni vyrobil tabuli a před každou biblickou hodinou jsme měli hodinu psaní a čtení. Shromáždění jsme končili kolem deváté hodiny – a já jsem u Goubejů přespával a odjížděl ještě za svítání. (Tato informace je velmi důležitá pro závěr vyprávění !!!)

Přeskočme nyní do ledna 1961, kdy jsem se dopustil mého již zmíněného „selhání“. (Podrobně jsem ho popsal v mých vzpomínkách „Na cestách a objížďkách mého života“.)

Je pochopitelné, že státní orgány se snažily naše aktivity v Lesné zastavit. Aby byl důvod k nějakému zákroku, tak na příslušných místech bylo rozhodnuto, že v Lesné zapálím kostel. Na základě předcházejících sledování naší činnosti byl pro tuto akci vybrán 7. leden 1961. Předpokládaný plán byl tento: Je to pátek, Drejnar bude v Lesné a jako obvykle bude spát u Goubejů.

Jenomže se stala chyba. Připravili plán, že zapálím kostel, ale se mnou se nedomluvili. Já jsem do Lesné tentokrát nejel, protože jsme v Plzni připravili na druhý den – sobotu – velké shromáždění. Měli jsme první slavnostní shromáždění v modlitebně Církve bratrské, kam jsme se na několik desítek let přestěhovali. Jak

jsem na začátku uvedl, tak jsem se na toto slavnostní shromáždění těšil. Ale zklamal jsem a selhal. Shromáždění jsem se nezúčastnil. Jaký jsem měl důvod?

V pátek brzy ráno mne probudila silná bolest v podbřišku, Musel jsem do nemocnice, kde mne okamžitě odvezli na operační sál a někdy odpoledne jsem se probudil po operaci akutního zánětu slepého střeva. Pro mne to bylo bolestné – a tachovským policistům jsem připravil nepříjemné překvapení.

Zklamal jsem také bratry a sestry, kteří se z Plzně, a dokonce i z Karlových Varů a Českých Budějovic účastnili slavnostního shromáždění. Ale poslali mi do nemocnice dopis s podpisy všech účastníků, který mám pečlivě uložený.

Velké zklamání jsem připravil i orgánům veřejné správy na Tachovsku. V kostele v Lesné byl v pátek večer na třech místech založen požár. Naštěstí ho rychle uhasili, takže velkou škodu nepůsobil, ale viník musel být nalezen. A tak policisté bušili na dveře u Goubejů, kde byly doma jenom děti.

„Kde je Drejnar?“ byla jejich otázka. „Dnes tady není,“ dostali odpověď. „Jak to? Vždyť tady v pátek u vás vždycky spí. A kde máte rodiče?“

„Rodiče jsou v Plzni. Tam je zítra velké shromáždění a rodiče tam jeli také a vrátí se až večer,“ bylo jejich vysvětlení.

Jak jsme se později dozvěděli, že policisté navštívili i jiné domy, prohledávali vesnici a hledali po polích – ale marně. Všichni naši lesenští přátelé byli opravdu v Plzni a já jako hlavní „aktér a žhář“ jsem ležel po operaci v nemocnici. Když se účastníci plzeňského shromáždění vrátili večer do Lesné, čekaly je výsledky. Policisté šli ve vyšetřování tak daleko, že přijeli do plzeňské fakultní nemocnice, kde si ověřovali, jestli jsem byl opravdu operován. Je pochopitelné, že odešli zklamáni. Prostě poznali, že kostel hořel zbytečně.

Později jsme se dozvěděli, že původcem požáru byl jeden voják z hraniční posádky, která sídlila v Lesné. Žhářem se stal proto, že mu byla slíbena mimořádná dovolenka za „záslužný čin“. Se svým hrdinstvím se kdesi pochlubil, a tak se tato informace dostala až k nám.

Tuto vzpomínku nemohu uzavřít, aniž bych se ještě nevrátil k vyznání apoštola Pavla. V mé bolesti, nemoci, v pronásledování a dokonce i „v sobotní absenci“ na kazatelně jsem si ověřil, že mohu důvěřovat jeho vyznání: „Nesu svou nemoc rád a jsem hrdý na to, že na jejím pozadí se ve mně tak zřetelně prokazuje Kristova síla. Nevadí mi ani ta nemoc, ani příkoří, ani bída, pronásledování a jiné těžkosti, protože vším sloužím Kristově věci.“

A tak mám ověřené, že moje bolest, ztráta příležitosti „zapálit kostel“ a s tím spojená nepřítomnost na bohoslužbě – všechno prospělo Věci Kristově. To jsem si v Plzni později ověřoval při kontaktech s lidmi. Mnohokrát stačilo, abych někomu podal ruku a představil se: „Drejnar – kazatel církve adventistů“. A slyšel jsem odpověď: „Tak to jste vy, ten žhář kostela?“ A v červeném kříži, se kterým jsem aktivně spolupracoval, mě žertovně škádli: „Vy jste ten, koho Pán Bůh před trestným stíháním zachránil zánětem slepého střeva.“

Moje vysvětlení a poučení je prosté: Boží cesty jsou nevyzpytatelné. Bolest, úzkost, starost i policejní výsledky lékařů posloužily „Kristově věci“. To vyznávám těmito řádky, i když bych to raději – s pohledem do tváří posluchačů – řekl z kazatelny.

K A Z A T E L N A

BOŽÍ SLOVO JE ŽIVÉ, MOCNÉ A OSTŘEJŠÍ NEŽ DVOUSEČNÝ MEČ

Kázání ze soboty 09.10.2021 – br. Michal Balcar

K tomuto kázání mě motivovaly dvě události z minulého týdne. V úterý a ve středu jsme měli na Sázavě setkání kazatelů a mluvili jsme velmi otevřeně o tom, jaká je naše role ve 21. století. A pojmenovali jsme mnoho témat, problémů, dilemat, ale můj dojem zůstává stále stejný, jako byl od počátku, kdy jsem toto Boží povolání zaslechl. Naším hlavním úkolem je kázat Boží slovo.

A druhý impuls přišel od Evy Gajdůškové. Ta mě minulou sobotu po přečtení zpravodaje, kde jsem napsal, že se budeme modlit za kazatele a faráře, laskavě napomenula, že my nemáme faráře. A já bych tě, Evi, i každého, kdo si kladl stejnou otázku, ujistit, že já jsem kazatel a jsem na to hrdý. Protože vím, že jsem povolán kázat Boží slovo.

(Není bez zajímavosti, že při převodu církevního názvosloví z angličtiny, jsme nebyli úplně konzistentní, protože kazatel [tedy ten, kdo káže] by anglicky byl spíše preacher, než pastor. A myslím, že první čeští a slovenští adventisté zde byli ovlivněni např. Jednotou Bratrskou, jejíž duchovní byli vždy kazatelé a nikdy faráři).

Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat. (Žd 4,12-13)

Nejprve mi dovolte takovou literárně obdivnou poznámku. Text, který jsme četli obsahuje rozvíjející se charakteristiky (přívlastky) Božího slova (živé, mocné...). V řečtině je natolik promyšlený, že první z nich obsahuje jednu slabiku a každý následující má slabik přesně dvakrát tolik, co ten předcházející.

O jaké přívlastky se tedy jedná?

- je živé. Dává život. Oživuje. Týká se nás, živých. A tam, kde je duchovní smrt, dokáže přinést život. Není to slovo do vitrín muzeí ani do kabinetů profesorů literatury nebo rétoriky. Je to slovo živé.

- je mocné. Funguje. Je efektivní. Není možné, aby znělo jedním uchem dovnitř a tím druhým ven. Zní jedním uchem dovnitř a tím druhým taky (omlouvám se Radiu 1 za krádež sloganu). A když do nás vstupuje, tak se v nás něco děje. Mění nás. Má moc.

- je ostré. Dokonce ostřejší. Ostřejší než dvousečný meč. Takové slovo dokáže být nebezpečné, protože proniká tam, kam nemůže žádné jiné slovo. Možná bychom dnes použili spíše slovo skalpel, než meč. Kraličti dokonce, a já s nimi úplně nesouhlasím, říkají, že má moc svévolníky zahubit. Ale já myslím, že ostrost tohoto slova je namířená primárně proti nám, jeho posluchačům. Do nás proniká. Proniká až na rozhraní morku a kostí, ducha a duše.

Tak, co nám tedy vlastně chceš říct? Že jsi kazatel Božího slova a my tě máme poslouchat, protože jsi kazatel a kážeš Boží slovo? Dovolte mi rozptýlit možnou mýlku: vůbec ne. Protože, by to stejně nefungovalo. A víte co, ono je to dobře!

Přemýšlím totiž o oné ostrosti. Teď před volbami je veřejný prostor zahlcený verbálním smogem a mě napadá: mají ta slova ještě jakoukoli cenu? Docela pozorně se snažím naslouchat, abych se dobře rozhodl, ale chybí mi nástroj, kterým bych rozřal to klubko píár triků a marketingových hesel. Něco, co by šlo až na dřev. Až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, co by rozsuzovalo touhy i myšlenky srdce.

Mít takový meč, sekal bych všude možně, aby bylo zřejmé, kdo je kdo a co je co. Mě by jen tak nešlo všet bulíky na nos. Ale já ho nemám, a je to dobře. Má ho jenom Hospodin, protože to je jeho slovo, které je živé, mocné a ostřejší než dvousečný meč. Náš text pokračuje: Vše je odhalené a nahé před jeho zrakem – to není příjemná představa. Bezbrannost, vydanost na milost či nemilost. Budeme mu skládat účet. Mě vůbec není příjemné tohle slyšet. Budeme skládat účty tomu, jenž vládne ostrým mečem, kterým rozsekne i to, co rozseknout nelze?

Ale pak nás ujistí: Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. (Žd 4, 15-16).

Tenhle velekněz má soucit s našimi slabostmi. To on má v rukou to Boží slovo, ten meč. Jen on s ním dokáže říznout tak, aby nás to nezabilo, ale naopak to odhalilo to nemocné, to zhnisané. To, kde si sami sobě lžeme, to, kde máme mít nastavené zrcadlo.

A kde jsem tam já? A vy? Se vši pokorou chci prosit, aby mému kázání Hospodin jemně a decentně toto své živé, mocné a ostré slovo propůjčil. Alespoň maličko. A vám, kteří mu nasloucháte, aby dal slyšet. Aby dal skrze něj život. Aby skrze něj dal pocítit svou moc. A abychom, tam kde to potřebujeme, pocítili i jeho ostrost. Amen

Zveme Vás na vyhlášení Ceny Michala Velíška za rok 2021

4. listopadu 2021 | 13 hodin | Primátorská rezidence, Mariánské náměstí 1, Praha 1

Slavnostní slovo pronese
armádní generál v. v. Petr Pavel

Vedle vyhlášení držitelů hlavní ceny
budou oceněny také všechny nominované děti do 15 let.

Slavnostním odpolednem nás provede **Martina Kociánová**
hudební doprovod obstará známý kytarista
Adam Malík se zpěvačkou Ellou

Akce se koná pod tradiční záštitou primátora
hlavního města Prahy a MŠMT ČR

Slavnostní program proběhne podle aktuálních protiepidemiologických opatření.
Děkujeme za pochopení.

Přijďte s námi oslavit odvahu neprofesionálních zachránců, kteří svým
činem přispěli k tomu, aby náš život byl hezčí. Stačí se zaregistrovat [zde](#)

nadace-adra.cz

"Odvaha neznamená nemít strach - nýbrž schopnost nenechat se jím ochromit."

SBÍRKA NA PODPORU DOBROVOLNICTVÍ 16. 10. 2021

Milé sestry a bratři,

organizace ADRA ve spolupráci s vedením naší církve připravila **na sobotu 16. 10.** ve všech sborech **sbírku, která bude sloužit k podpoře dobrovolnictví v Čechách a na Moravě.**

Bez našich dobrovolníků bychom nemohli zdaleka sloužit tolika lidem – ať dlouhodobými návštěvami u dětí v dětských domovech, u nemocných a různě hendikepovaných lidí či u osamocených seniorů a seniorek v sociálních zařízeních a nově také přímo v domácnostech.

Nezvládli bychom pomoc lidem při covidové epidemii ani po tornádu na jihu Moravy. Museli bychom jako organizace zůstat stát stranou.

A to určitě nechceme. Naším cílem, posláním, ale i touhou je pomáhat lidem v nouzi - nejen naplňováním základních humanitárních potřeb, ale i těch základních, lidských: nebýt sám, nebýt osamocený, mít někoho, kdo se o mně zajímá, kdo se mnou chce trávit dobrovolně svůj čas.

A proto si tak vážíme našich dobrovolníků a tolik je potřebujeme. Aby mohli být další pomocí pro druhé, kteří si nemohou pomoci sami.

V Přísloví 12,25 je psáno: Obavy lidské srdce tíží, ale dobré slovo vrací radost.

Děkujeme Vám, že jste ochotni i dnes podpořit naše dobrovolníky, kteří dobrým slovem a činem vrací lidem radost.

Za organizaci ADRA

Radomír Špinka
Ředitel ADRA, o.p.s.

QR Platba

22. ROČNÍK CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽE PRO ZÁJEMCE O BIBLI

STEZKA PÍSMÁKŮ

SOUTĚŽ PŘIPRAVUJE

Odbor duchovní výchovy Junáka
a spolek dětí a mládeže Klub Pathfinder

REGISTRACE od 1. 4. 2021

na www.stezkapismaku.cz, kde naleznete přehled vybraných biblických témat
a podrobná pravidla. Mohou soutěžit také rodinné týmy.

1. KOLO

online od 1. 4. 2021,

Absolventi 1. kola získávají odznak Stezky písmáků.

Ti, kteří získají v testu 1. kola potřebné body,
postupují do 2. kola.

2. KOLO

finále (písemný test)

17. 11. 2021 od 10 h

ve sboru CASO Praha Smíchov
(vyhlášení a ocenění vítězů).

VĚKOVÉ KATEGORIE

(N/M/S+P)

od 6 do 99 let

TÉMATA

pravda/věrnost/pomoc/přátelství/
zdvořilost/ochrana/poslušnost/radost/
hospodárnost/čistota

ČESKÁ CÍRKEVNÍ
SPOLEČNOST

Advent - Orion
www.advent-orion.cz

Samuel

www.stezkapismaku.cz

portál

MÚZIČKA CHALLENGE

#zivotjehallenge

Hecneš se a vstoupíš na
"prkna co znamenají svět"

26. – 28. 11. 2021

Divadlo Rokoko na Václavském náměstí

Další informace očekávej brzy.
Najdeš je na odkazu, nebo díky QR kódu.

Zveme vás na pokračování série on-line DISKUZNÍCH
POŘADŮ o našem původu s možností položit své otázky

ACHILLOVY PATY EVOLUCE

23. 10. 2021 | 17:00
FOSILNÍ ZÁZNAM

Fosilní nálezy jsou považovány za věrohodný důkaz
evoluční posloupnosti vývoje druhů. Vznikaly ale
dlouho nebo rychle? Proč nenacházíme „přechodové“
druhy? Jak to, že se některé druhy takřka nezměnily?
Nabídneme Vám odpovědi i další otázky.

HOSTÉ

Mgr. Pavel Kostečka Ph.D. | Mgr. Libor Votoček

sledujte na:

www.achillovypatyevoluce.cz/diskuze

Klub zdraví

Zveme Vás na druhé setkání z cyklu
přednášek Klubu zdraví na téma

ZDRAVÍ A SPOKOJENOST Z HLEDISKA BIBLE 2

Mindfulness? Hygge? Meditace?
To, co dnešní svět objevuje,
zná Bible už tisíce let.

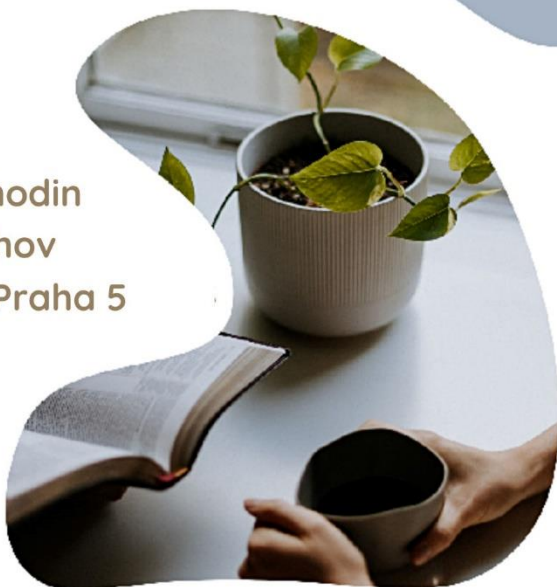
Pojďte se dozvědět více o trefně
podaných principech zdraví
a spokojenosti, které platí i dnes.

Kdy: 23. 10. od 14:00 hodin

Kde: Sbor CASD Smíchov

Peroutkova 57, Praha 5

Kdo: Soňa Sílová

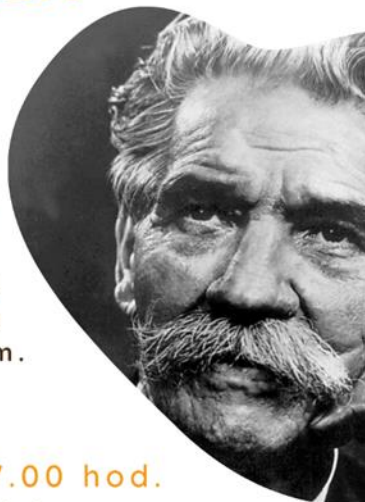

Sbor CASD Praha - Smíchov
Vás zve na komponovaný program

ALBERT SCHWEITZER

MUŽ, NA KTERÉHO BYCHOM
NEMĚLI ZAPOMENOUT

Program se uskuteční v rámci
bohoslužebných setkání za účelem
podpory projektu Archa pomoci
Komunitního centra Petrklíč, který
poskytuje sociální pomoc seniorům
a osobám se zdravotním postižením.

Kdy: 23. 10. 2021 od 17.00 hod.

Kde: Sbor CASD Smíchov,
Peroutkova 57

Kdo: Jan Potměšil - herec
Aleš Bárta - varhaník

www.archapomoci.cz
www.casdsmichov.cz

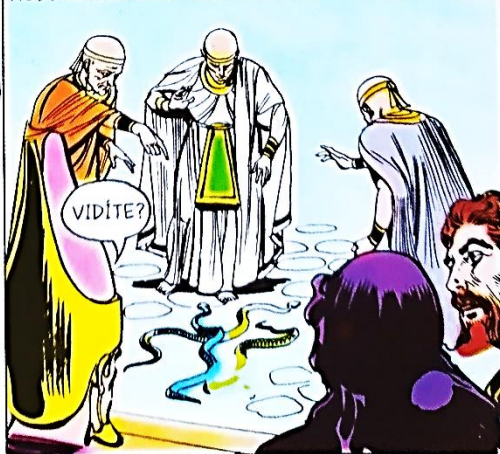
Smrt prvorozených

2. Mojžíšova 5,22 – 11,5

KDYŽ MOJŽÍŠ A ÁRON POŽADAJÍ O PROPUŠTĚNÍ IZRAELSKÝCH OTROKŮ, FARAO SE ROZLÍTÍ – A ULOŽÍ OTROKŮM VÍCE PRÁCE NEŽ KDY PŘEDTÍM. IZRAELCI TO MOJŽÍŠOVI HOŘCE VYČITAJÍ. MOJŽÍŠ HLEDÁ POMOC U HOSPODINA A TEN MU ŘEKNE, ABY ZNOVU PŘEDSTOUPIL PŘED FARAONA.

FARAO POŠLE PRO SVÉ VLASTNÍ ČARODĚJE. TI TAKÉ HODÍ NA ZEM SVÉ HOLE – A TY SE PROMĚNÍ V HADY.

Pokračování příště